

Sygn. akt III AUa 1128/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka-Szkibiel (spr.) SSA Barbara Białecka

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o podjęcie wypłaty

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 2 października 2013 r. sygn. akt VI U 708/13

postanawia:

umorzyć postępowanie apelacyjne.

SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 1128/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 2 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie, po rozpoznaniu sprawy o podjęcie wypłaty świadczenia emerytalnego, oddalił odwołanie od decyzji ZUS z 27 marca 2013 r.

Ubezpieczona dochodziła wypłaty wstrzymanych świadczeń emerytalnych za okres od dnia zawieszenia wypłaty emerytury wraz z odsetkami. Organ rentowy podniósł, że dopiero z chwilą ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego

w Dzienniku Ustaw, tj. począwszy od dnia 22 listopada 2012 roku, utracił moc prawną art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania

stosunku pracy. Na gruncie rozpatrywanej sprawy, zdaniem organu rentowego, wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie ma zastosowania.

Sąd I instancji ustalił, że ZUS decyzją z 2 maja 2007 r. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 kwietnia 2007 r., a wypłata świadczenia została zawieszona ze względu na kontynuację zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Decyzją z 17 kwietnia 2009 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury od 1 marca 2009 r. Decyzją z 12 października 2011 r. ZUS wstrzymał ubezpieczonej wypłatę świadczenia od 1 października 2011 r. Dnia 27 listopada 2012 r. ubezpieczona wniosła o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń od 1 października 2011 r. Decyzją z 9 stycznia 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury od 22 listopada 2012 r. to jest od dnia publikacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego (sygn. akt K 2/12). Decyzją z 27 marca 2013 r. organ rentowy odmówił uchylecia decyzji z 12 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

Sąd I instancji zważył, że stan faktyczny w sprawie był niesporny. Przedmiot rozstrzygnięcia stanowiła ocena prawna zasadności decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 27 marca 2013 r. Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie ubezpieczonej jest niezasadne. Stwierdził, że wskazane przez ubezpieczoną orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jej nie obejmuje, ponieważ Trybunał wskazał, że wyrok dotyczy jedynie osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie pomiędzy 9 stycznia 2009 r. a 31 grudnia 2010 r., natomiast ubezpieczonej przyznano prawo do emerytury od 1 kwietnia 2007 r. i zgodnie z obowiązującym wówczas przepisem art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, wypłata świadczenia została zawieszona, ponieważ nie rozwiązała ona stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą.

Apelację od wyroku wniosła ubezpieczona. Zarzuciła mu naruszenie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych i art. 103a ustawy emerytalnej w związku z wyrokiem TK (sygn. akt K 2/12) poprzez przyjęcie, nieuwzględniające art. 100 ust. 1 i art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, że skutki wyroku Trybunału nie odnoszą się do sytuacji ubezpieczonej (pkt 1); obrazę przepisów prawa procesowego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., skutkujące oddaleniem odwołania w sytuacji istnienia podstaw do jego uwzględnienia (pkt 2). Zdaniem ubezpieczonej, znajduje się ona w kręgu osób, względem których przepis art. 28 ustawy zmieniającej w zw. z art. 103a ustawy emerytalnej uznany został za niezgodny z Konstytucją RP. Wniosła o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie odwołania od decyzji z 27 marca 2013 r., o wypłatę odsetek, a także o zasądzenie od ZUS kosztów postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniosł o jej oddalenie, podtrzymując dotychczasową argumentację.

Pismem wniesionym 25 marca 2014 r. ubezpieczona cofnęła apelację, z uwagi na wejście w życie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. Wobec powyższego, ubezpieczona stwierdziła, że niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postępowanie odwoławcze należało umorzyć w związku z cofnięciem apelacji.

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c., w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z 29 maja 2000 r., III CZP 6/00). Jednak w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność, z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, ubezpieczona skutecznie dokonała czynności procesowej – cofnięcia apelacji, a brak jest przesłanek do uznania, że czynność ta narusza słuszny interes ubezpieczonej. Ubezpieczona może rozważyć możliwość dochodzenia swoich praw w oparciu o przepisy ustawy z 13 grudnia 2013 roku o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu ubezpieczonej i dlatego na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka